

Til fagbladene
Juni 1977

Statsminister Odvar Nordli:

ARBEID FOR ALLE EN HOVEDOPPGAVE

Vi vil legge vekt på å heve livsstandarden.

En hovedoppgave også for de neste fire år blir å gjøre alt for å opprettholde den fulle sysselsettingen, uttaler statsminister Odvar Nordli til

Vi har klart oss bra gjennom den store internasjonale krisen de siste 4 år. Ledighetsprosenten holdt seg på omkring 1, mens andre land har hatt mellom 4 og 8 prosent arbeidsledighet. Men så lenge våre handelspartnere har problemer med å holde sysselsettingen oppe og så lenge en del av dem har økonomiske vanskeligheter, må vi regne med at vi også fortsatt kan få problemer med sysselsettingen. Vi vil fortsatt gjøre alt det som er mulig på dette området. For en Arbeiderparti-regjering er det et overordnet mål å sørge for at alle har et arbeid.

Også på andre områder har Regjeringen satset sterkt på å bedre forholdene for lønsmottakerne. I løpet av de tre siste årene har reallønnsøkningen for lønsmottakere i industrien steget med 22 prosent. Det var nødvendig å ta dette løftet fordi man de første årene av 1970-tallet hadde liten eller ingen reallønnsstigning.

Et virkemiddel for å få dette i stand har vært de kombinerte oppgjør. Partene har gjennom frie forhandlinger søkt fram til løsninger. Regjeringen har på et visst tidspunkt i samråd med partene foreslått skattejusteringer, subsidier og annet for å få en helheltvirkning. Dette har ført til at i 1976 ble det foretatt skattejusteringer for 2,4 milliarder kroner og i 1977 for 3 milliarder kroner sett i forhold til skattereglene året før. Den garantien som Regjeringen har gitt for

reallønnsøkningen har holdt, og dermed har en kommet gjennom en vanskelig periode med gode resultater. Vi må studere de kombinerte oppgjør nøye. Oppgjørsformen må tilpasses de aktuelle situasjoner. Partene i arbeidslivet må avgjøre dette i hvert tilfelle.

Eksemplene viser hvor nær knyttet til hverandre Arbeiderpartiet og Landsorganisasjonen er i sin praktiske politikk. Jeg kan nevne enda et eksempel: Gjennomføringen av loven om arbeidsmiljø og arbeidervern. Det er en sak som fagbevegelsen har arbeidet mye med og som nå er ført til et resultat. Loven trådte i kraft fra 1. juli. Den kommer til å ha stor betydning for arbeidslivet i mange år framover.

De neste fire år har Arbeiderpartiet lagt vekt på å heve livsstandarden akkurat som Landsorganisasjonen uttrykker det i sitt handlingsprogram. Det vil si at vi kommer til å satse mye på det som er kalt et mykere samfunn eller et kvalitativt bedre samfunn.

Som et eksempel på dette vil jeg nevne at Regjeringen i sitt Langtidsprogram har forutsatt at det skal brukes 7 milliarder kroner til miljøpolitiske tiltak. Av dette beløpet vil 3 milliarder kroner bli brukt til å bedre miljøet på arbeidsplassene. Det blir en ganske stor innsats for å bedre miljøet og forholdene for alle både på arbeidsplassene og ellers i bo- og fritidsmiljøet.

Det norske samfunn står foran en veldig forbedring og utbygging. Inntekten fra industrien og oljeeksporten vil føre landet fram til et av de mest velstående i verden.

Men vi må ikke bli ensidig opptatt av vår egen materiell levestandard. Vi må også være villig til å ta på oss ansvar og forpliktelser for de som ikke har det så bra. Det er mange oppgaver i vårt eget land. Det finns grupper av gamle, funksjonshemmede og andre som trenger en bedring av sine kår. Vi må også ha overskudd og ansvarsfølelse for folkene i utviklingslandene som har problemer å stri med som vi bør kunne

hjelp dem med å løse.

Det er også vår oppgave som demokratiske sosialister å utvikle demokratiet og stå vakt om menneskerettighetene. På disse områder må vi gjøre nye framstøt først og fremst i vårt eget land, men også gjøre vår innflytelse gjeldende ute i verden i den grad vår stemme kan bli hørt.

Oppgavene både her hjemme og ute er store og mange.

I denne forandringens og utfordringens tid må vi spørre om landet skal ledes etter konservativ eller sosialdemokratisk politikk. De fagorganiserte kan selv gi svar på det, sier Odvar Nordli.